

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2148/2019
30.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Чедомир Голубовић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља ББ, чији је пуномоћник Бојан Јанковић, адвокат из ... ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 3095/2018 од 15.03.2018. године, у седници од 30.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 3095/2018 од 15.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1. 97/2016 од 11.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се поништи као незаконито решење туженог бр. .. од 28.12.2015. године којим јој је отказан уговор о раду и тужени обавезе да је врати на рад, призна јој сва права по основу рада и успостави радноправни статус као пре престанка радног односа. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1. 3095/2018 од 15.03.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде и у том делу је предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против другостепене пресуде, тужиле је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14), и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни битна повреда из члана 374. став 1. ЗПП, у поступку пред другостепеним судом на коју се ревизијом неосновано указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је код туженог била у радном односу на неодређено време од 2001. године на месту ... сестре. Након рационализације броја запослених код туженог у 2006. години, зарада тужиље исплаћивана је из средстава прихода туженог, а не од средстава обезбеђених по уговору са РФЗО. Побижаним решењем туженог од 28.12.2015. године, тужиљи је престао радни однос са 31.12.2015. године, као раднику за чијим је радом престала потреба. Одлуком о измени и допуни Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији послова туженог од 09.11.2015. године, смањен је број извршилаца на пословима медицинске сестре ... смера, у складу да кадровским планом за 2014. годину који је за туженог донело Министарство здравља. Критеријуми за утврђивање вишка запослених одређени су од стране репрезентативног синдиката и Министарства здравља. Тужени је формирао комисију, која је извршила бодовање запослених 20.11.2015. године, и по којој је применом критеријума година стажа, резултата рада и вредности услуга, тужиља остварила 0,53 бода и заузела 29. место на листи бодованих ... сестара. Након тога је директор туженог дана 23.11.2015. године, донео Одлуку о утврђивању вишка запослених у ... служби, којом је пет ... сестара утврђено као вишак запослених, међу којима и тужиља. Тужиља је изјавила приговор, по коме је комисија туженог извршила поновно бодовање и сачинила бодовну листу од 03.12.2015. године, са истим резултатима као и у претходно сачињеној бодовној листи. Пре престанка радног односа тужиље, тужени се обраћао другим домовима здравља на територији Београда ради могућности премештаја вишка запослених, а није постојала могућност да тужиља буде премештена у друге службе код туженог из области примарне здравствене заштите, јер тужиља није имала одговарајућу лиценцу за обављање ових послова.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље за поништај решења туженог којим јој је отказан уговор о раду и да се тужени обавезе да тужиљу врати на рад.

Наиме, тужени је извршио рационализацију броја запослених у ... служби због усклађивања броја запослених са кадровским планом, донео је одлуку о измени и допуни Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији послова којим је смањен број извршилаца на пословима медицинске сестре ... смера, и приликом утврђивања вишка запослених извршио бодовање у складу са критеријумима дефинисаним од стране репрезентативних синдиката и Министарства здравља, при чему су запослени били упознати са целокупном процедуром утврђивања вишка запослених. Доношењу побијаног решења претходила је одлука туженог да је тужиља међу запосленима за чијим је радом

престала потреба, јер је према извршеном бодовању заузела 29. место од укупно 31 бодоване ... сестре. Из наведеног произилази да је тужени на законит начин извршио поступак утврђивања вишка запослених, па је побијано решење којим је тужиљи престао радни однос законито, у смислу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05...75/14), и тужени није у обавези да тужиљу врати на рад у смислу члана 191. став 1. тог закона.

Ревизијом тужиље неосновано се истиче погрешна примена материјалног права и наводи да је тужиљи отказан уговор о раду на основу ранг листе која није постала коначна, будући да је коначна ранг листа објављена тек 03.12.2015. године. Међутим, у поступку је утврђено да је ранг листа од 03.12.2015. године донета у поступку по приговору тужиље на претходно бодовање, и да је била истоветна као и претходна бодовна листа, из чега произилази да пропуст на који ревизија указује није утицао на законитост побијаног отказног решења. Неоснован је и ревизијски навод да код туженог није дошло до смањења обима посла с обзиром да је тужени у року од 15 дана од доношења побијаног решења засновао радни однос са три медицинске сестре општег смера. Ови ревизијски наводи не могу се прихватити, будући да је у поступку утврђено да тужиља није имала одговарајућу лиценцу за обављање послова медицинске сестре у примарној здравственој заштити.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**